

A polgármesterválasztás.

(Saját tudósítónktól.) A polgármesterválasztás kérdésével kedden délután tartott ülésén foglalkozott a város legelső politikai testülete: a nemzeti munkapárt végrehajtó bizottsága. Az ülésen Rósa Izsó, országgyűlési képviselő elnökölt és a végrehajtó bizottságnak körülbelül husz tagja jelent meg. A tanácskozás bizalmas jellegű volt, így arról részletes tudósítást nem közölhetünk. A végrehajtó bizottság rövid ülésén akként határozott, hogy a nemzeti munkapártnak, mint politikai pártnak a polgármesterválasztásban való részvételét nem tartja szükségesnek vagy kívánatosnak, így a párt tagjainak teljesen szabad kezet ad.

A pályázók személyének és politikai pártállásának, valamint a közigazgatási választások alakulásainak és természetének ismerete felelt bennünket az alól, hogy a nemzeti munkapárt végrehajtó bizottsága határozatának helyességét bővebben fejtegetessük. A város első tisztviselőjének diszes állásáért való harc ez ideig meg tudott maradni a szükséges mértékletesség, sőt méltóság színvonalán. A munkapárt végrehajtó bizottságának határozata egyéb elvi okok mellett azért is böles, mert megakadályozza az egyes frakcióknak politikai alapokon való csoportosulását és így a hangulat elmérgesedését.

Egyébként kedden megérkezett *Cicatricis* Lajos dr. főispánhoz a második pályázati kérvény is. *Bokor* Pál polgármester-helyettes adta be és így szól:

Méltóságos Főispán Ur!

Lázár György dr. m. kir. udvari tanácsos sajnálattal elhalálozása folytán Szeged szab. kir. városnál megüresedett s választás útján betöltendő polgármesteri állásra amidőn jelen pályázati kérvényemet a törzs-könyvi lapomon kitüntetett minősítésekre, valamint harminc éves közigazgatási működésemre való hivatkozással benyújtani bátorodom: mély tisztelettel kérem Méltóságodat, hogy ezen elhatározásomat kegyesen tudomásul venni s tisztelettel alulírottat ezen törekvésemben magas támogatásában részesíteni méltóztassék. Szeged, 1915. február 9. Mély tisztelettel *Bokor* Pál, helyettes-polgármester.

Mint hogy *Pálty* József dr. árvaszéki elnök is beadta már pályázati kérvényét, az eddig kombinációba került jelöltek közül csak *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitány nem nyújtotta be a pályázatát.

Érdekes itt megemlíteni, hogy a legutolsó polgármesterválasztáson is, amikor harc volt, három pályázó küzdött az elsőségért. Pótválasztásra nem került a sor. *Lázár* György dr. ugyanis 160 szavazatot kapott, a többi, körülbelül 90 szavazat pedig a másik két pályázó között oszlott meg akként, hogy *Tóth* Pál főjegyző kapta a több és *László* Gyula a kevesebb szavazatot.

A lisztkérdés megoldása

Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) A kiskereskedők nagyobbik része képtelen lisztet jutni. Egyik részük azon a véleményen van, hogy a nagykereskedők visszatartják a lisztet, a másik rész azt tartja, hogy nincs liszt. A kérdést mindenféleképp rendezendőnek vélik, nemcsak azért, mert 600 szegedi kereskedő érdekeiről van szó, hanem azért is, mert a 600 kereskedő útján juthatnak a város legkülönbözőbb részeiben lakók lisztet. A „Szegedi Kereskedők Egyesülete” ép azért vasárnap délután tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy küldöttségileg felkeresi *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitányt, ismerteti vele azokat a sérelmeket, amelyek a kereskedő osztályt érték és kérni fogják azok orvoslását. A küldöttség kedden délelőtt tisztelettel a főkapitánynál, szónoka *Lövész* Antal volt, aki a következőket mondta:

— A Szegedi Kereskedők Egyesülete vasárnap délután ülést tartott, melyen sok szó esett a kis- és középkereskedelem megtépázott, meghurcolt kereskedelmi tisztessége miatt. A választmány egyhangú elhatározása útján jelentünk meg Nagyságodnál, mint közéletünk kiválóságánál, hogy egyrészt nagybecsülésünknek, ragaszkodásunknak s szeretetünknek adjunk kifejezést, másrészt mély tisztelettel aziránt kérjük meg Nagyságodat, hogy közismert, sokszor tapasztalt jóindulatát a szegedi kis- és középkereskedelem védelmére érvényesítse. Azzal vádolják a kis- és középkereskedelmet, hogy lisztuzsorát folytat. Akik a sajtó híradásait a lisztnagykereskedők tulkapásairól figyelmesen olvasták, meggyőződést szerezhettek arról, hogy az indokolatlanul felcsigázott liszttel kapcsolatos zsákárák még haszon nélkül való eladás mellett is a kis- és középkereskedőket, mint közvetítő kereskedelmet a legkellemetlenebb helyzetbe sodorták. A magas áron ugyszólván kényszer lisztvétel folytán kereskedőink csak alig pár fillér haszonnal dolgozhattak. A nehéz történelmi idők, melyeket most élünk, tekintettel a nagy gabonahiányra, mindinkább sivárabb, szomorubb képet nyújtanak a közeljövőben való megélhetésre. A polgárság kereskedői ágazatának jórésze hadba vonult és az itthon maradottak közül kereskedést üző férjek és asszonyok lesznek a legelső, akiknek a nehéz idők és viszonyok folytán a kenyér, a kereset kiesik a kezükből. Mind ezekért arra kérjük Nagyságodat, mint városunk hű fiát, ki az igazságnak és minden jó ügynek szószólója szokott lenni, hogy első sorban méltóztassék módját ejteni annak, hogy a malmok ne csak a nagykereskedőket, hanem a kis- és középkereskedőket is zsákként való vételnél szolgálják ki. Továbbá arra kérjük Nagyságodat, hogy miután mások hibájából kereskedőink több tagja lisztuzsorával van vádolva, a közismert adatok alapján méltóztassék ügyük beható átvizsgálása után odahatni, hogy a rendőrbíróság ítélezése felmentő és elégtételt nyújtó legyen.

A főkapitány a következőképp válaszolt:

— Mindazokra, amiket igen tisztelt elnökiük itt elmondott, ügyük iránt a legjobb indulattal vezéreltetve a következőket válaszolhatom. A kereskedelmi és iparkamarában egy értekezlet volt, amelyen én is megjelentem. Azon az értekezleten a jelen volt nagykereskedőkkel abban állapodtunk meg, hogy például a nullás liszt megállapított maximális

árához a detájl-árusításban 12 százalékos szabad hozzáadni. A nagykereskedők kötelezőleg kijelentették, hogy ezt a hasznot hajlandók a kiskereskedőkkel megfelezni, ha nekik adnak el lisztet. Ha ők most ezt a megállapodást nem állják, arra én őket törvényes eszköz híján nem kényszeríthetem. Itt ugyanis nem törvény vagy rendelet, hanem egyszerűen a becsületszó megszegéséről van szó. Annak, hogy önök közvetlenül a malomból kapják a lisztet, olyan akadályai vannak a malom részéről, amelyeket figyelembe kell venni. Mégis azt ajánlom, forduljanak a Backmalomhoz. Talán az egyesület vásárolná a lisztet nagyobb mennyiségben és az osztaná szét tagjai között. Azt hiszem, hogy a Backmalom vezetőségével való tárgyalás során kiküszöbölhetők lennének a fennálló nehézségek. Azon, hogy liszt nincs — ha így lenne is — én nem segíthetek. A kormány már intézkedett a gabonaneműek rekvirálása iránt. A közérdeket szolgálnák az urak, ha az Országos Gazdasági Bizottsághoz fordulnának, a melyre a kormány a rekvirálás jogát ruházta és ha felhívnák figyelmét az intézkedések sürgős szükségére. Azokról az eljárásokról, amelyek az egyes kereskedők ellen indultak, természetesen nem nyilatkozhatom. Ezekben az ügyekben az ítélkező bíróság a szó és legyenek meggyőződve róla, hogy a fennálló enyhítő körülményeket figyelembe fogja venni ítélezésénél.

A továbbiak során megígérte még a főkapitány, hogy előterjesztést fog tenni a tanácsnak az iránt, hogy írjon fel sürgősen az Országos Gazdasági Bizottsághoz annak érdekében, hogy Szegeden a gabonaneműek rekvirálásának jogát haladéktalanul ruházza a hatóságra.

Vándorlás a határszéli faluba.

— Az ágyuk nyomában. —

Kárpáti harctér, február.

A paraszt, míg az orosz erre tanyázott, lovastul kocistul és esaládstul lement a szomszéd faluba. Aztán elmúlt két hét, a paraszt azt mondta a fiának:

— Miskú, éridj surranvást haza, tekints szét, mehetünk e vissza?

A gyerekek megjött s ők megindultak, megint abban a rendben, ahogyan hazulról elmenekültek. A pár hét alatt nem lettek soványabbak, sőt a malacocska kissé meggyömbölyödött. Szeretett a trének felé huzni, egy kis zabot kukoricát mindig vetettek szegény menekült malacnak. A Miskú, az egyenesen meggyarapodott testi sulyban, — már szuszogni alig bír, — mondta neki az apja, — katonaszakácsoknál mindig húst evett és két kicsiny öcsese sem szükölködött, evett az asszony is, csak az ember volt hánatos, a fejét lógatta, a szeme a földet járta, mintha elveszített pénzt keresett volna; és krisztus-szakállat eresztett.

Tehát megállottak a ház előtt, a kutya már előre szaladt, bent ugat a házban.

— Érzí az idegen szagot, — mondá az asszony.

Be kellene fordulni az udvarra, de a két lovacska csak prüszköl, a fülét kiegyenesíti, a szőrért felborzolja, mint a macska. A lovak nem indulnak; hát mindnyájan leszállnak, az ember kezében bunkósbot, előre lépeget, nyomában a többiek, a kutya már várja őket az ajtóban. De ajtó nincs, felütötték; az ajtófélfát meghagyták; bent a házban az ablaküvegek összekeveredtek szalmával, szennyes rongyokkal, az asszony fazékjainak eserepeivel, az ágynak is csak a nyoma van, de a kemenében üszkös fadarabok, nyilván annak maradványai. A két kicsiny talált egy szíjat,

A Golem

Adakozzunk az ingyentejre!